

کمک‌های اولیه در ایست قلبی و تنفسی و راهنمای عملیات احیاء:

منظور از ایست قلبی، حالتی است که ضربان قلب کاملاً از بین می‌رود و منظور از ایست تنفسی، از کار افتادن تنفس خودبخودی در فرد می‌باشد. این حالات می‌تواند به دنبال سکته قلبی، شوک، خونریزی‌های بسیار شدید، گیر کردن اجسام خارجی در حلق، غرق شدگی، برق گرفتگی و ... رخ دهد.

علائم سکته قلبی عبارت است از:

- ☞ درد فشار دهنده ناگهانی در وسط سینه
 - ☞ ممکن است درد به دست‌ها، پشت یا گلو انتشار یابد
 - ☞ غش کردن
 - ☞ ریزش عرق شدید
 - ☞ نبض ضعیف و تند که ممکن است نامنظم بزند (نبض طبیعی حدود ۶۰ تا ۱۰۰ بار در دقیقه است)
 - ☞ تنگی نفس
 - ☞ ممکن است بی‌هوشی رخ دهد
 - ☞ ممکن است ایست قلبی هم ایجاد شود.
- نکته: از حرکت، نوشیدن و آشامیدن بیمار جلوگیری کنید.

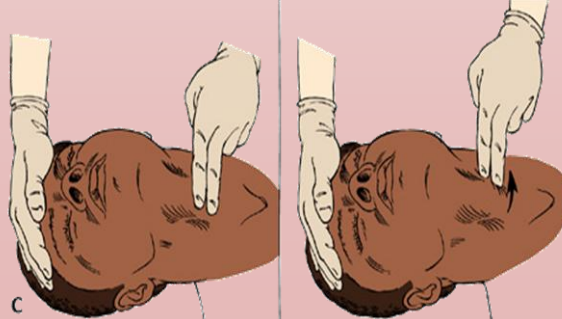
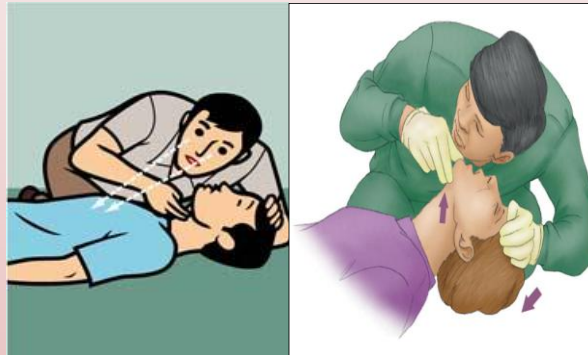
در برخورد با بیماری که دچار سکته قلبی شده نکات زیر را رعایت کنید:

- در ابتدا با اورژانس (شماره ۱۱۵) تماس بگیرید.
- اگر بیمار هوشیار است، او را در وضعیت نیمه نشسته قرار دهید.
- بیمار را آرام کرده و اطمینان خاطر بدهید.
- لباس بیمار را باز و تکه‌ها و کمربند را آزاد و راحت کنید.
- نبض و تنفس بیمار را کنترل کنید.
- اگر بیمار بی‌هوش است او را در وضعیت ریکآوری قرار دهید.
- اگر ایست قلبی رخ داد، ماساژ قلبی را شروع کنید.

اقدامات اولیه:

چنانچه پس از وقوع ایست قلبی- تنفسی در کمتر از ۴ الی ۶ دقیقه به فرد مصدوم رسیدگی شود و عملیات احیاء وی شروع گردد، شانس زنده ماندن وی بالا خواهد رفت. قبل از شروع عملیات احیاء قلبی- ریوی، باید مطمئن شد آیا فرد واقعا دچار ایست قلبی- ریوی شده است یا خیر، چرا که انجام عملیات احیاء قلبی- ریوی بر روی فردی که دچار ایست قلبی نشده باشد، می‌تواند منجر به ایست قلبی و مرگ وی شود.

جهت اطمینان از ایست تنفسی با مشاهده حرکات تنفسی قفسه سینه می‌توان به وجود تنفس در مصدوم پی برد و یا می‌توان گوش یا گونه خود را نزدیک دهان وی قرار دهد تا صدای تنفس وی را شنید یا جریان آن را حس کرد. سپس نبض بیمار را بررسی نمود.

در صورتی که هیچ گونه نبضی احساس نشد و یا مصدوم تنفس خود به خودی نداشت، عملیات احیاء باید مطابق دستور ذیل انجام شود:

۱. بیمار را به پشت خوابانده، وی را به آرامی تکان داد تا پاسخش به تحریک مشخص شود.

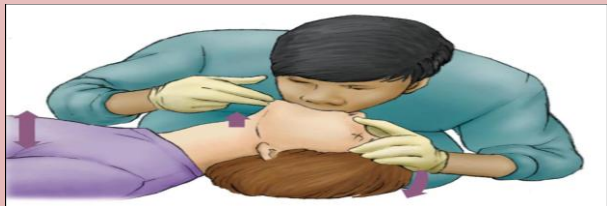
۲. اگر بدون پاسخ بود، راه‌های تنفسی وی چک شود. چنانچه راه تنفسی بسته است، با کمک انگشت راه تنفسی وی باز شود و چنانچه راه تنفسی باز بود ولی نفس نمی‌کشید، تنفس مصنوعی شروع شود.

۳. گردن وی را به جلو و سر او را به عقب خم نمایند.

۴. دو تنفس مصنوعی مناسب دهان به دهان به وی داده شود.

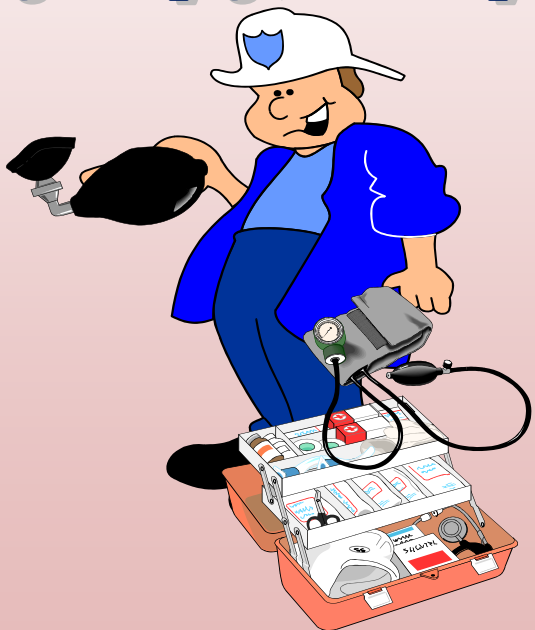
۵. نبض‌های وی لمس شود. اگر ضربان نبض‌ها لمس شد، باید به تنفس مصنوعی ادامه داد و اگر لمس نشد، ماساژ قلبی را شروع کرد.

شرکت زغالسنگ پروده طبس

کمک های اولیه در ایست قلبی و تنفسی

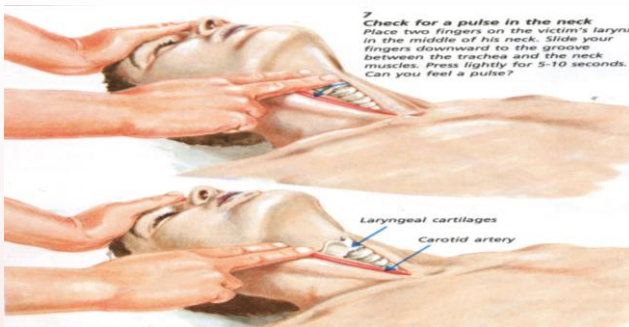

تهیه کننده :

واحد بهداشت حرفه ای

فروردین ماه ۱۳۹۵

۷. پس از گذشت یک دقیقه عملیات به مدت ۵-۴ ثانیه جهت لمس نبض گردنی متوقف نمود. اگر نبض لمس شد، ماساژ قلبی را قطع نموده و چنانچه تنفس هم برقرار شده، تنفس مصنوعی را متوقف کرد.

در صورت عدم لمس نبض و عدم برقراری تنفس خودبخودی، باید ماساژ قلبی و تنفس مصنوعی را مجدداً شروع کرد و هر ۳ دقیقه یک بار، جهت لمس نبض ها به مدت ۵-۴ ثانیه عملیات را متوقف نمود.

در مطالعات جدید ثابت شده است که ماساژ قلبی از انجام تنفس مصنوعی بسیار مهمتر بوده به شکلی که اگر در زمان انجام احیا قلبی گردد باید ماساژ قلبی بدون وقفه ادامه یافته و گر نه انجام عملیات احیاء بی نتیجه خواهد بود .

از انجام کارهای زیر بپرهیزید:

- ☞ به هیچ وجه فرد را تنها نگذارید.
- ☞ اجازه ندهید فرد علائم را از شما پنهان کند تا شما را قانع نماید که با اورژانس تماس نگیرد.
- ☞ منتظر نشوید تا شاید علائم برطرف شوند.
- ☞ هیچ چیزی به بیمار نخورانید مگر قرص های قلبی مثل نیتروگلیسرین که قبلاً مصرف می کرده است.

منبع:

پایگاه جامع آموزش و فرهنگ سازی سلامت وزارت بهداشت

۶. جهت انجام ماساژ قلبی باید دست چپ خود را به حالت ضربدر بر پشت دست دیگر گذاشته، پاشنه دست راست را بر روی جناغ سینه به اندازه دو بند انگشت بالاتر از محل دو شاخه شدن جناغ قرار داد. محل قرارگیری دستها بسیار مهم است . آرنج ها نباید خم شوند و به کمک وزن بدن، یک فشار محکم به قفسه سینه وارد شود تا جناغ سینه به اندازه تقریب ۴ الی ۵ سانتی متر داخل برود. توجه داشته باشید که فشار بیش از حد و موقعیت نامناسب قرار گرفتن دستها ممکن است منجر به شکستن دنده ها و آسیب به ریه ها شود .
تعداد ماساژ قلبی باید حداقل ۱۰۰ بار در دقیقه باشد.
هر ۳۰ ماساژ قلبی با فشار و عمق مناسب دو تنفس دهان به دهان داده شود.

